cího hlavního líčení, neuvedl, v čem by přítomnost obžalovaného měla přispěti jeho obhajobě. Proto nelze tvrditi, že odvolací soud, nevyhověv tomuto návrhu, porušil předpis anebo zásadu zákona, podstatnou se stanoviska obhajoby.

Čís. 4450.

Trestné činy spáchané československým příslušníkem v cizině jest posuzovati podle hmotného práva platného v oblasti, do níž obviněný přísluší domovským právem.

(Rozh. ze dne 7. září 1932, Zm I 439/32.)

Důvody:

Právní úvahy kryjí se v podstatě s odůvodněním rozhodnutí sb. n. s. č. 2907, na něž se nové rozhodnutí též odvolává.

Čís. 4451.

Pri pokusoch trestných činov stihaných trestmi podľa § 66 odst. III. tr. zák. je použitie mimoriadneho zmierňovacieho práva (§ 92 tr. zák.) zákonom vylúčené.

(Rozh. zo dňa 7. septembra 1932, Zm III 182/32.)

Obžalovaný J. T. bol porotným súdom odsúdený pre dvojnásobný pokus zločinu zúmyselného zabitia človeka podľa §§ 65, 279, 280 tr. zák. a pre priestupok podľa § 6 nar. min. preds. uh. č. 5476/14 (prechovávanie strelnej zbrane bez úradného povolenia) s použitím §§ 66, 92, 96, 98 tr. zák. do žalára na jeden rok ako k trestu hlavnému a na peňažitý trest 50 Kč a stratu úradu na 5 rokov ako k trestom vedľajším. V dôvodoch uviedol porotný súd: Hľadiac na závažné poľahčujúce okolnosti, porotný súd ustálil trest obžalovaného s použitím §§ 66, 92 tr. zák. na jeden rok žalára, považujúc ho za primeraný stupni viny obžalovaného a závažnosti jeho činu. Súd prihliadol k ustanoveniu § 66 odst. 3 tr. zák., je však toho názoru, že použitie § 92 tr. zák. nevylučuje zníženie trestu pod hranicu ustanovenú v § 66 odst. 3 tr. zák., najmä preto, že § 92 tr. zák. je vradený za § 66 tr. zák. a že by bol pravdepodobne citovaný v § 66 tr. zák., keby bolo jeho použitie pri § 66 tr. zák. vylúčené; je-li pri použití § 66 tr. zák. bez upotrebenia § 92 tr. zák. možno sostúpiť na hranicu troch rokov, nie je vylúčené zníženie trestu, jestli sú tu ešte ďalšie závažné poľahčujúce okolnosti, ktoré odôvodňujú použitie § 92 tr. zák.

Najvyšší súd vyhovel však zmätočnej sťažnosti štátneho zastupiteľstva z dôvodu zmätku podľa § 385 č. 2 tr. p., zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o výmere hlavného trestu na slobode a obžalovaného J. T. odsúdil na základe § 280 tr. zák. s upotrebením §§ 66, 96 a

98 tr. zák. ku trestu káznice na tri roky. Iné výroky napadnutého rozsudku, najmä tie, ktoré sa týkaly vedľajších trestov a zarátania predbežnej a vyšetrovacej väzby, ostaly netknuté.

Z dôvodov:

Zmätočná sťažnosť štátneho zastupiteľstva, ktorá bola založená na dôvodoch zmätku podľa § 385 č. 2 a 3 tr. p., najprv namieta, že porotný súd prestúpil zákonom ustanovené medze pri zmiernení trestu, pokiaľ pre pokus zločinu podľa §§ 65 a 280 tr. zák., na ktorý zákon v 3. odst. § 66 tr. zák. ustanovuje najnižší trest 3 ročnej káznice, vymeral obžalovanému trest jednoročného žalára. Zmätočnej sťažnosti neľze odopreť oprávnenie. Pokus takého zločinu, na ktorý v prípade jeho dokonania zákon ustanovuje trest doživotnej káznice, má byť podľa 3. odst. § 66 tr. zák. potrestaný dočasnou káznicou, ktorá však nesmie byť kratšia troch rokov. Z toho plynie, že ďalšie zmiernenie tohoto trestu a sostúpenie pod uvedenú najnižšiu hranicu trestu je v takomto prípade neprípustné a že preto je tiež vylúčené upotrebenie § 92 tr. zák. Pokiaľ tedy porotný súd pri vymeraní trestu podľa 3. odst. § 66 tr. z. upotrebil ustanovenie § 92 tr. zák. a obžalovanému vymeral trest miernejší než trojročnej káznice, zavinil zmätok podľa § 385 č. 2 tr. p. Preto bolo vyhoveť zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, zrušiť rozsudok porotného súdu z tohoto dôvodu zmätku vo výroku o hlavnom treste a tento trest znova vymerať podľa §§ 66 a 280 tr. zák. Hľadiac na to, že vine obžalovaného poľahčuje čiastočné doznanie, zachovalosť, rozčulenie a ohľad na nevinnú rodinu a že sa nevyskytujú okolnosti priťažujúce, bol uložený trest hore uvedený vo výrokovej časti rozsudku jako primeraný vine obžalovaného. Najvyšší súd so zreteľom na povahu trestného činu neuznal za poľahčujúcu nižšiu inteligenciu obžalovaného, lebo aj človek nižšej inteligencie je si dobre povedomý zavržiteľnosti takého trestného činu, jaký bol v tomto prípade spáchaný. Hore uvedeným rozhodnutím stala se bezpredmetnou zmätočná sťažnosť, pokiaľ uplatňovala aj dôvod zmätku podľa § 385 č. 3 tr. p.

Čís. 4452.

Pri trestných činoch proti cti netreba síce, aby bol urazený pomenovaný, vyžaduje sa však, aby bolo možno bezpochybne ustáliť, koho mal páchateľ na mysli. Púhy dojem tretích osôb nestačí.

Stala-li sa urážka tlačou, treba smysel závadného článku vykladať len podľa jeho skutočného obsahu tak, ako pôsobí na priemerného čitateľa.

(Rozh. zo 7. septembra 1932, Zm IV 72/32.)

Obžalovaný K. M., zodpovedný redaktor periodického časopisu, napísal a uverejnil vo svojom časopise pod názvom »Pán Všadebol« článok, v ktorom, užívajúc v texte označenia »pán Všadebol« a »páni Vša-